

Francisca van den Broeke

De toetsbaarheid van BRL Groenvoorziening

College van deskundigen bewaakt kwaliteit

Stichting Groene Erkenningen ontwikkelt schema's voor onder andere Groenkeur. Deze schema's worden beheerd onder de naam 'beoordelingsrichtlijn' en de normen worden getoetst door onafhankelijke partijen. Begrijpt u het nog? We leggen het uit.

Auteur: Heidi Peters

Als vakredacteur wordt van mij verwacht dat ik artikelen schrijf op het kennisniveau van de lezer, van de doelgroep. Van u, dus. Ook als het gaat om keurmerken en certificaten, en dat vind ik lastig. Dit artikel gaat over het college van deskundigen van Stichting Groene Erkenningen. Termen waarbij ik al direct denk:

huh? Wie doet wat en waarom en hoe zit het nou? En, wat ik altijd belangrijk vind: wat heeft u, als lezer, hier nou aan? Francisca van den Broeke nam de tijd om het mij helemaal duidelijk te maken. Omdat ik me kan voorstellen dat ik niet de enige ben die het onderwerp wat ongrijpbaar vindt, probeer ik u in dit artikel stap voor stap mee te nemen in hoe een en ander zich tot elkaar verhoudt.

Groenkeur en Groene Erkenningen

Stichting Groene Erkenningen kun je zien als een soort paraplu, met daaronder een aantal pijlers. Een van die pijlers is Groenkeur, net als onder meer AOC Keurmerk, RPMV en Bureau Erkenningen. Stichting Groene Erkenningen heeft één administratieve organisatie voor al deze pijlers en binnen de pijlers zelf bewegen zich de mensen met specifieke expertise.

Van den Broeke legt uit: 'Stichting Groene Erkenningen schrijft en beheert schema's, die door een externe certificerende instelling getoetst worden. Wij zijn onafhankelijk schema-beheerder en stellen te toetsen normen op. Voor Groenkeur zijn er vier certificerende instellingen die toetsen mogen uitvoeren. Dat zijn ECAS, KIWA, Control Union en Tüv Nederland. Dat doen ze onder accreditatie van de Raad voor Accreditatie, het hoogste orgaan op dit gebied. Bij personen spreken we van examen-documenten en werken we samen met onafhankelijke exameninstellingen.'

Beoordelingsrichtlijnen

Tot zover is het te volgen. Maar wat houdt een schema in? 'Wij hebben voor Groenkeur schema's opgesteld met daarin richtlijnen, ook wel normen genoemd, waaraan je als certificaat-

‘Het college van deskundigen bestaat uit mensen uit alle disciplines die van belang zijn’

deskundigen in Stichting Groene Erkenningen, en dus bij de ontwikkeling van de richtlijnen? Van den Broeke legt het uit aan de hand van een voorbeeld: ‘Stel, wij denken of horen dat er behoefte is aan een schema voor sportvelden-beheer. Een schema waarin je de kwaliteit borgt van de mensen, maar ook aan opdrachtnemers-zijde. Dit schema wordt besproken met een technische commissie; hierin zitten de echte experts. Als deze commissie oordeelt dat een dergelijk schema toetsbaar is door een externe partij, komt haar voorstel bij het college van deskundigen terecht. Dit college kijkt of het nieuwe schema inhoudelijk goed is, of het past bij wat wij als stichting én als Groenkeur beogen en of het toetsbaar is. Een goed schema wordt gedragen door de markt. Met name voor dit laatste is de rol en de expertise van het college van deskundigen belangrijk. Doe je met dit schema recht aan wat we met elkaar proberen af te spreken? Welke sportvelden vallen onder dit schema, maken we onderscheid tussen grondgebonden sportvelden en velden die particulier bezit zijn? Het college van deskundigen denkt na over elk aspect van de aanleg en het onderhoud en de partijen die daarbij betrokken zijn. Het college dient als een soort waakhond. Niet voor de inhoud, daar hebben de collega’s van de technische commissie al naar gekeken, maar wel voor de toetsbaarheid door een onafhankelijke externe partij. Ook kijkt het college of het schema recht doet aan de reden voor het opzetten ervan en of er een markt vraag is. Want we kunnen wel een schema ontwikkelen dat technisch goed in elkaar zit, maar als niemand daar de waarde van inziet, kun je het beter niet doen. Een keurmerk moet iets toevoegen, bijvoorbeeld omdat er veel cowboys op de markt zijn.’

Sportvelden en vrijwilligers

Een schema maken voor een sportveld is niet eenvoudig, zegt Van den Broeke. Dat komt vooral doordat er vaak vrijwilligers betrokken zijn bij het onderhoud en bij de verschillende keuzes van een vereniging. ‘De voetbalclub wil het onderhoud uitbesteden, maar de atletiekvereniging bijvoorbeeld kiest ervoor om het terrein zelf te onderhouden. Dat maakt het

ingewikkeld. Met zo’n schema proberen wij dat inzichtelijk te maken, zodat je als opdrachtnemer je klanten tevreden kunt houden, of het nu om een sportclub, een vrijwilliger of een gemeente gaat.’

Verskillende certificaten, verschillende colleges

Stichting Groene Erkenningen kent vier colleges van deskundigen: voor bedrijfscertificaten, voor persoonscertificaten, voor plaagdieren en het Bureau Erkenningen. Dit laatste is gemandateerd door de Nederlandse overheid. Het beheert licenties en zorgt ervoor dat de kennis van licentiehouders up-to-date blijft. Daarmee voert het een stuk wetgeving uit. De werkzaamheden van dit college zijn niet vergelijkbaar met die van de andere drie.

Het college van deskundigen voor bedrijven, waar dit artikel over gaat, bestaat uit 13 mensen, van wie een deel agenda-lid is. Organisaties als CROW en MVO Nederland zijn in het college vertegenwoordigd. Verder komen de leden zowel uit de opdrachtgevers- als de opdrachtnemerswereld, zoals Rijkswaterstaat en het Rijksvastgoedbedrijf. Ook is er een auditor namens de vier certificerende instellingen. ‘Dat helpt ons bij de finetuning van het toetsbare deel van de richtlijn. Ieder lid komt met input vanuit zijn eigen ervaring en rol.’

In het kort

Samenvattend: wanneer de indruk bestaat dat een schema of richtlijn iets kan bijdragen in de markt, bedenkt de technische commissie waaraan deze richtlijn moet voldoen. Het college van deskundigen beoordeelt vervolgens of en hoe de richtlijn toetsbaar is door externe partijen en of er voldoende draagvlak is. Zo klinkt het best eenvoudig, maar het is mij duidelijk geworden dat er een hoop vak- en marktkennis bij elkaar moet komen om een goede richtlijn te maken!

houder moet voldoen’, legt Van den Broeke uit. ‘Op de site van Groenkeur staan deze omschreven als BRL’s, beoordelingsrichtlijnen. Zo is er de beoordelingsrichtlijn BRL Groenvoorziening, waaronder ook het onderhoud en beheer van sportvelden valt. Met een certificaat of keurmerk borg je je vakmanschap. De BRL Groenvoorziening stelt eisen op het gebied van vakmanschap; daarmee hecht je al een aantal dingen af. Voor onderhoud kun je een loonwerker met een maaimachine in de arm nemen, maar heeft deze persoon voldoende knowhow van wat hij tegenkomt? Kent en herkent hij verschillende soorten kruiden, wordt het ecologisch beheer goed uitgevoerd? Als je als opdrachtgever een certificaat vraagt, reken je op het bijbehorende vakmanschap zoals omschreven in het schema, de richtlijn. Heb je als opdrachtnemer zo’n certificaat en neem je de opdracht aan, dan weet je klant wat hij van je mag verwachten. Als de opdrachtgever kiest voor iemand met een Groenkeurcertificaat, koopt hij een garantie op het werk.’

College van deskundigen

Wat is de rol en de positie van het college van

Scan, lees & deel!